

Роден е на 10 октомври 1981 г. в София. Син е на известната дерматоложка проф. д-р Мирослава Кадурина и на театралния режисьор Бойко Илиев. Още като ученик във Френската гимназия в столицата става водещ на тийнейджърското предаване на Канал 1 „МелоТВМания“. Дипломира се в Нов български университет със специалност „Кино и телевизионна режисура“.

Играе в много филми и сериали, а през 2012 г. прави дебюта си като режисьор на пълнометражен игрален филм с „Чужденецът“. В него той изпълнява главната мъжка роля, но е и сценарист, и продуцент. След успеха си тогава прави още три свои филма – „Живи легенди“ (2014), „Нокаут, или всичко, което тя написа“ (2017) и „Завръщане“ (2019). Междувременно работи като режисьор на едни от най-успешните тв сериали и преподава в НБУ. Догодина, в Деня на влюбените, ще е премиерата на голям екран и на най-новата му лента – „Завръщане 2“.

Ники Илиев

Актьор, режисьор, продуцент и сценарист

От баща ми взех любовта към изкуството, от майка ми – практичността и амбицията

Как намерихте призванието си?

– Още от дете, в Пазарджик, предпочитах да ходя на кино (често сам) пред това да играя навън. Мечтаех да снимам филми и така да разказвам истории. След това, на 15 години, участвах в един филм на БНТ – „Мускетарят с маратонките“, и това желание още повече се засили. След гимназията влязох да уча кинорежисура, после актьорско майсторство и си казах, че ако мога с това да си изкарвам прехраната, то не бих искал да правя нищо друго. Вече когато направих първия си филм като режисьор, сценарист, продуцент и актьор – „Чужденецът“, разбрах, че точно това е пътят ми.

Какво взехте от своите родители, за да продължите напред, и от кое от техния опит се отказате?

– От баща ми взех любовта към изкуството. Той е театрален режисьор и съм израснал в театъра. От майка ми – практичността и амбицията, предполагам.

Какви съвети бихте дали на своето 20-годишно „аз“ и от какво бихте се отказали, ако бяхте с днешния опит и мъдрост?

– Да бъда по-смел в това да изразявам себе си и да следвам целите си, без да ме е срам. И също така да имам търпение, да не чакам бърз резултат.

Как дефинирате и обяснявате успеха – своя и на други хора?

– За всеки успехът трябва да е различен. За някои може да е да създадат семейство, за други – да помагат на другите, за трети – да създават нещо в професионално отношение. Като цяло в обществото се гледа на успели хора, такива, които изкарват много пари. За мен това никога не е на първо място, не казвам, че не е важно, но никога не правя филм например, защото би спечелил пари. Важно е да намираш смисъл в това, което правиш, защото тогава то ще остане и след теб. А парите се харчат.

Обяснението идва обикновено в дългогодишните действия на човек в една посока и в това да е с правилните причини, като е честен със себе си.

Зад каква благотворителна кауза бихте застанали?

– Заставам зад всяка кауза, за която ме поканят. За мен това е много важно. В момента подкрепям каузата на „Уницеф“ за психичното здраве при децата. Подкрепям приют за кучета. Както и нова кампания за това да помогнем на деца, които имат витилиго (като мен) и други подобни заболявания, да приемат себе си.

Как бихте описали мъжете от вашето поколение?

– Не мога да ги генерализирам, съжалявам. Хората сме индивидуални личности и не мога да ги поставя под общ знаменател.

Най-интересното състезание, което сте печелили?

– Това да приемам себе си. В преносен план. В буквален – всички награди, които съм печелил с филмите, които

правим, включително и положителните реакции на публиката.

Коя битка загубихте?

– Надявам се, че още няма нищо финално загубено. Всичко е процес...

С какво биха могли да ви спечелят за приятел? А вие как избирате приятелите си?

– Не ги избирам. Малко са. Обикновено са такива, с които имаме общи цели и виждания за света. Тези, които не ги е страх да са откровени с другите и със себе си.

Коя е най-скъпата ви играчка?

– Играчка значи нещо нефункционално и за забавление. Не мисля, че имам такава.

Колко често влизате в кухнята и какво пише на кулинаруната ви визитка?

– Влизам почти всеки ден. Опитвам да се храня здравословно и съответно да виждам продуктите и приготвянето им. Съответно не ходя много по ресторанти и не поръчвам често храна за къщи. Но иначе съм кофти готвач и затова си правя лесни ястия и такива, които са с малко продукти и които не се обработват много.

Никога не правя филм, защото би спечелил пари